

ת"פ 61925/05/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד קאסם ג'ומעה, עלי אבו דאהוק

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 61925-05-17 שלוחת תביעות מרום הגליל
והגולן נ' ג'ומעה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן

המאשימה

נגד

1. קאסם ג'ומעה (עציר)
2. עלי אבו דאהוק (עציר)

הנאשמים

גזר דין (ביחס לנאשם 1)

כתב אישום ורקע

1. הנאשם 1 (להלן גם: "**הנאשם**") הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שייחס לו **סיוע** לעבירות הבאות:

גניבה (2 עבירות) - לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977

התפרצות למקום מגורים או תפילה לבצע גניבה (2 עבירות) - לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין

גניבת רכב - לפי סעיף 413 לחוק העונשין

פריצה לרכב בכוונה לגנוב - לפי סעיף 413 סיפא לחוק

בנוסף -

קשירת קשר לעשות פשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין

החזקת מכשירי פריצה - לפי סעיף 409 לחוק

הסתייעות ברכב לעבור עבירה - לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

עמוד 1

2. על פי המפורט באישום הראשון בכתב האישום המתוקן, קשר הנאשם קשר עם אחרים, בהם הנאשם מס' 2, שהנו תושב השטחים, שהורשע גם בעבירת שהייה לא חוקית בישראל, לבצע עבירות רכוש בשטחי הארץ. הנאשם סייע לנאשם 2 בביצוע העבירות.

ביום 17/5/17 סמוך לשעה 22:40, קשרו הנאשמים 1 ו-2 קשר עם אדם אחר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, לבצע פשע, בכך שתכננו נאשם 2 והאחר לבצע התפרצויות לבתים ורכבים וגניבה מהם **ונאשם 1 יסייע להם באמור בעבירות.**

כתב האישום פירט את מעשיו של הנאשם, שנסע בליל האירוע ברכב הטויוטה שבשימוש, במקומות שונים באזור עמק הירדן ורמת הגולן, והכל בעת שהנאשם 2, יחד עם האחר, התפרצו באישון ליל לביתן של שתי משפחות בישוב נוב שברמת הגולן.

הנאשם 2 והאחר גנבו מאחד הבתים - ביתה של משפחת אבידן - צרור מפתחות שהכיל מפתח של רכב מסוג פולקסוואגן קאדי, וכן פרטי לבוש, תיקים, דיסק און קי ועוד.

צוין כי הנאשם 2 והאחר, נכנסו בין היתר לחדר השינה של בעלי הבית, **בעת שבעלי הבית ישנו באותו חדר.** נאשם 2 והאחר ניגשו לרכב הקאדי שחנה בחניית הבית, ובתוכו שעון ששייך לבעלים, הניעו אותו ונסעו מן המקום.

מהבית השני, ביתה של משפחת בן ארי, גנבו הנאשם 2 והאחר טלפון נייד מסוג גלאקסי, מעטפת כסף שהכילה 200 ₪, ונעלי ספורט חדשות מסוג "סאקוני" בשווי 595 ₪ ומחשב נייד. לגבי המחשב הנייד, צוין כי הוא הכיל תמונות, סרטונים וחומר תיעודי לגבי אחיו המנוח של בעלי הבית, רס"ן חגי בן ארי, חלל צה"ל שנפצע במבצע "צוק איתן" ונפטר מפצעיו ביום 4.1.17.

הנאשם 2, יחד עם האחר, נסעו ברכב הקאדי שנגנב ממשפחת אבידן, כשעמם הרכוש שנגנב מביתן של שתי המשפחות בישוב נוב.

סמוך לשעה 04:20 חברו נאשם 2 והאחר לנאשם 1 בצומת צמח כששני הרכבים, הטויוטה והקאדי, נסעו אחד אחרי השני לכיוון דרום. בצומת משמר הירדן, עצרו הנאשמים את הרכבים, מרכב הקאדי ירד האחר כשבידיו התיקים שהכילו את הרכוש הגנוב וכן את שעון היד ששייך למשפחת אבידן, ועבר לרכב הטויוטה בו נהג נאשם 1.

הנאשמים, המשיכו בנסיעה ברכבים האחד אחרי השני, כשהם יורדים מהכביש ונכנסים לשביל עפר אשר מוביל, דרך השדות, לכפר טייבה.

בנסיבות אלה, כך על פי כתב האישום, שוטרים אשר זיהו את הנאשמים רדפו אחריהם כשהם נצמדים לרכבים בהם נהגו, קוראים להם לעצור תוך שהם מזדהים כמשטרה על ידי הפעלת הסירנה.

הנאשמים החלו בבריחה. נאשם 2 עצר את רכב הקאדי, פרק ממנו ונמלט ברגל עד שנעצר.

נאשם 1 המשיך בבירחתו ברכב הטויוטה, סירב לענות להוראות השוטרים לעצור ואף במהלך נסיעתו, כך על פי כתב האישום, הסיט את רכבו ופגע ברכבם של השוטרים שנצמדו אליו וביקשו לחסום את דרכו. נאשם 1 נהג ברכב עד לפאתי כפר טייבה, כשבדרך הוא והאחר זרקו מהרכב 2 תיקים שהכילו את הרכוש הגנוב וכן כלי פריצה. לפני הכניסה לכפר, עצר נאשם 1 את רכב הטויוטה, **האחר יצא מתוכו וברח בריצה מהמקום.**

בהמשך, נסע נאשם 1 במהירות, נכנס לכפר טייבה ושם עצר את רכבו, ירד ממנו וברח משם במהירות כשהוא נכנס לבית חברו מונטר זועבי. צוין כי שוטרים שרדפו אחרי נאשם 1 נתקלו בהתנגדות בני משפחת זועבי, שהתנגדו לכניסתם לבית וחסמו את דרכם. בהמשך ולאחר מספר דקות, הגיע הנאשם כשהוא לבוש בבגדים אחרים ונעצר.

כתב האישום המתוקן ציין כי נאשם 1 סייע לנאשם 2 והאחר לבצע את כל העבירות שפורטו.

3. ביום 14/5/18, לאחר שהתנהלו מספר ישיבות הוכחות, נשמעו כל עדי התביעה, ובטרם החלה פרשת ההגנה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שפורטה לעיל, הנאשמים הודו והורשעו.

לגבי נאשם 1 נקבע כי כתב האישום יתוקן כך שייחוסו לו עבירות סיוע, הכשלת שוטר וקשירת קשר לפשע. עוד הוסכם כי יוטל על נאשם זה עונש מאסר בפועל למשך 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו וכן ענישה נלווית, ושהטיעונים בעניין זה יהיו "פתוחים".

ראיות לעונש

4. מטעם המאשימה העיד נפגע העבירה מר נועם בן ארי שהעיד איך גילה, יום למחרת האירועים על ביקור "אורחים לא קרואים" ועל החוויה הקשה שנגרמה בשל העבירה. נפגע העבירה שיתף כי מדובר באירוע מכונן בחייה של המשפחה, וכי הפורצים ברחו מהבית רק לאחר מפגש עם אחד מהילדים הקטנים.

מר בן ארי התייחס לרכוש שנגנב, לכך שהפריטים הוחזרו, אך התוכן שנשמר על הטלפון הנייד שנגנב, לרבות התכתבויות עם אחיו המנוח חלל צה"ל - נמחק טרם החזרתו. דיבר במיוחד על המחשב הנייד שהכיל תכתובות ותמונות ודברים בעלי ערך רגשי שנשארו כמזכרת מאחיו שנהרג במבצע צוק איתן. מר בן ארי התייחס לתחושת הפגיעה הקשה בפרטיות, שהנה קודש הקודשים, שחולל על ידי המתפרצים.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ביום 24/5/18 התקיימה ישיבת הטיעונים לעונש.

כאמור, הצדדים הסכימו בעניינו של נאשם 1 לגבי רכיב המאסר אשר יעמוד על 16 חודשים, אך היו חלוקים בעניין הענישה הנלווית ועל כך נטען לעונש.

טיעוני ב"כ המאשימה

6. נטען כי מעבר לרכיב המאסר בפועל שהוסכם בין הצדדים, יש לתת את הדעת גם לעניין הכלכלי וכי לשיקול הכלכלי חשיבות שאינה פחותה מחשיבותם של רכיבי הענישה האחרים. התובע טען כי המאסר אינו ברף הגבוה, וכי לכך השלכה על רכיב הענישה הכלכלי.

נטען כי הנאשם סייע לחולייה מקצועית, הכוונה לנאשם 2 והאחר, להיכנס למדינת ישראל מתוך מניע כלכלי, וכי הדבר מחייב להשית על הנאשם קנס שיהווה גמול והרתעה. מעבר לכך התייחס התובע לעלויות הניכרות שבהם נשא הציבור עקב פעולות האכיפה שנקטה משטרת ישראל לשם לכידת הנאשמים.

צוין במיוחד השימוש במסוק משטרתי, כפעולה שעלותה גבוהה, וכן הובאו נתונים לגבי היקף המבצע שהביא ללכידת הנאשמים (יצוין שוב כי "האחר" הצליח להימלט).

ב"כ המאשימה טען כי יש להשית קנס בהתאם למשאבים שהשקיעה המדינה בתפיסת הנאשמים, שלא יפחת מ-20,000 ₪ ופיצוי למתלונן על סך 15,000 ₪.

עוד טען ב"כ המאשימה לעניין רכיב פסילת רישיונו של הנאשם. נטען כי הנאשם סייע לאחרים בדרך הכרוכה בהסתייעות ברכב, וכי הנאשם גרם נזק לרכבי המשטרה וסיכן את השוטרים. ב"כ המאשימה ביקש לפסול את רישיונו של הנאשם לתקופה של 3 שנים והפנה לת"פ 40364-11-12 וכן להשית עליו פסילה על תנאי ומאסר על תנאי לתקופות משמעותיות.

טיעוני ב"כ הנאשם

7. הסנגור טען כי מדובר בנאשם צעיר, וכי החל מיום הגשת כתב האישום הצדדים ניהלו משא ומתן, כאשר הנאשם הסכים לקבל על עצמו אחריות כמסייע לעבירות, כפי שאף סברה המאשימה וכתב האישום תוקן בהתאם.

ב"כ הנאשם טען כי כבר בחודש ינואר הנאשם הודה במהלך ניהול ההוכחות ברוב הרכיבים העובדתיים וכי כבר רק בסעיפי האישום המייחסים לו ביצוע כמבצע עיקרי - סעיפים שתוקנו בסופו של דבר בהסדר הטיעון.

לגבי הענישה הכלכלית, ב"כ הנאשם התנגד לטענת המאשימה כי יש לבטא בענישה את עלות המבצע המשטרתי, הפנה לכך שהשיקול הכלכלי אינו מנוי עם שיקולי הענישה המפורטים בתיקון 113, וטען כי ככלל לא מדובר בשיקול שניתן לו משקל בגזרי דין. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם עצור 12 חודשים מאחורי סורג וברית, וכי הוא אינו עובד וחסר כל. נטען כי יש לקבוע את רכיבי הקנס והפיצוי בהתאם לפסיקה הרווחת וכי אין כל חריג בעניינו של הנאשם, לעומת פרשות דומות.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הורשע כמסייע, ולא כמבצע עיקרי, ולכך שהנזק העיקרי שנגרם למתלוננים אינו כלכלי.

באשר לנזק שנגרם לרכבים המשטרתיים אגב המרדף, נטען שמדובר בטענה נזיקית המתאימה להליך אזרחי ולא לזה הפלילי, וכי הנאשם לא ידע כי הוא נמלט מניידת משטרתית.

לגבי רכיב הפסילה, ביקש ב"כ הנאשם כי זה יהיה מתון.

דברי הנאשם

8. הנאשם הצטער על מעשיו וביקש שבית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה

9. עבירות ההתפרצות לבתי מגורים, יחד עם עבירות גניבה, פוגעות בקשת רחבה של ערכים מוגנים, שהינם שמירה על הביטחון האישי של הציבור, על פרטיותו ורכושו. בע"פ 3297/10 **איליה וולקוב נגד מדינת ישראל (24.05.12)**, הסביר זאת כבוד השופט עמית בזו הלשון:

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירת התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא יכולה להתגלגל על נקל לעבירת שוד ואלימות... בעבירות מעין אלה, שומה על בתי המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו"

10. מי שמתפרץ לבית מגורים במטרה לגנוב פוגע בזכותו של האחר להגנה על קניינו, להנאה מפירות עמלו, ומעל לכל בביטחון אישי בצל קורתו הפרטית.

עבירות ההתפרצות הינן כלכליות באופיין, ומטרתן להשיג רווח ולהתעשר על חשבון אחרים.

יחד עם זאת, מי שמבצע עבירות התפרצות, אף מי שמסייע לאחרים להתפרץ ולגנוב, עוצם עיניו ומגלה אדישות לנזקים רחבים, אף מעבר לנזקים כלכליים, שעלולים להיגרם לקורבנות העבירה. במקרה זה סייע הנאשם לפורצים שנכנסו לבתי מגורים בשעת לילה, בעת שדיירי הבית לנו בתוכו את שנתם. עדותו של נפגע העבירה מר בן ארי, המחשיה היטב את תחושתו הקשה של קורבן עבירת הרכוש, שלא הסתכמה בנזק הכלכלי, אלא הותירה את החוויה בלבבו כאירוע מכונן. עברייני הרכוש רומסים בגסות לא רק זכויות קנייניות, שכן מעשיהם עלולים לגרום נזקים רגשיים. במקרה הנוכחי נגרם נזק רגשי ממשי למשפחת בן ארי, נוכח מחיקת תכני מדיה רגשים ממעלה ראשונה. הרכוש עצמו הוחזר אמנם, אך התוכן המוקלט, שיחות וצילומים, שהיו על גבי הטלפון הנייד

שנגב, נמחק ללא יכולת שחזור.

המניע הברור של מבצעי העבירה להתעשר על חשבון הזולת הנגזל, יחד עם הפגיעות הנוספות, הכלכליות והאחרות - מחייבים לכלול בין רכיבי הענישה גם ענישה כלכלית ולהטיל קנסות ופיצויים.

יחד עם זאת, לא שוכנעתי בטענת המדינה כי יש לגלם את עלותו הגבוהה של המבצע המשטרתי בקביעת גובה הקנסות.

11. מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים למקרה שבפניי, על פי גזרי דין במקרים דומים, היא כזו שבה לרוב רכיב של פיצוי נגזר בהתאמה לנזק כלכלי שנגרם בפועל.

יצוין כי הדיון בשאלת מתחם העונש מתמקד ברוב המקרים ברכיב המאסר בפועל, ולא ברכיב הקנס, שהנו לרוב במעמד של רכיב משני. עיון בפסיקה מלמד כי בהיעדר נתונים לגבי התארגנות שיטתית ומתוככמת, אין נטייה להטיל עונשים כלכליים משמעותיים, וראו כדוגמה את רע"פ וולקוב הנ"ל.

12. בנוסף, הקביעה באשר לכובדו של הרכיב הכלכלי בענישה מושפעת ישירות מרכיב המאסר בפועל, וניכר איזון בין שני הרכיבים. מקום בו מוטל מאסר בפועל משמעותי בגין עבירות התפרצות וגניבה, תהיה הנטייה שלא להכביד ברכיב הכלכלי, ולעומת זאת, הקלה ברכיב המאסר עלולה להשפיע להכביד על רכיבי הקנס והפיצוי.

13. בענייננו, מבצע האכיפה היעיל, שבסופו נעצרו שני הנאשמים שעות לאחר ביצוע ההתפרצות, הסתיים בהחזרת הרכוש הגנוב, שנתפס. הנזק הכלכלי בעין נמנע איפוא, ואולם זאת לא הודות לנאשם, כי אם רק בשל פעולתה הברוכה והיעילה של המשטרה.

בנוסף, אין להתעלם מהנזק שאינו רכוש שנגרם למתלוננים, בשל הפגיעה הקשה בתחושת הביטחון והפרטיות, ובמקרה זה גם אותה פגיעה רגשית ייחודית, שנגרמה למשפחת בן ארי.

מי שרומס וגוזל את רכוש הזולת, עלול לפגוע בקורבנותיו פגיעה רגשית, בהתאם לנסיבות האישיות של כל נפגע עבירה, נסיבות אשר המבצע אדיש להן, בהעדיפו את שיקוליו ואת רצונו הכלכלי. מקובלת עלי טענת המאשימה כי משנגרם נזק ייחודי כאמור - על גזר הדין לבטא זאת.

14. רכיב של פיצוי לנפגע בהליך פלילי הנו רכיב שאופיו אזרחי במהותו, ואולם הוא נושא בחובו גם היבטים עונשיים ונועד להיטיב את מצבו של נפגע העבירה, במידת מה, באמצעות ההליך הפלילי. יצוין כי נפגע עבירה אינו חסום מלתבוע את מלוא נזקו גם בהליך אזרחי.

15. כאמור, בהתאם להסדר טיעון, הורשע הנאשם בסיוע לביצוע העבירות שבוצעו על ידי נאשם 2 והאחר, כפי שפורט לעיל בכתב האישום המתוקן. ברע"פ 792/14 **אחמד סבאג נגד מדינת ישראל (16.03.14)**, הורשע המבקש בעבירות סיוע להתפרצות למקום מגורים, סיוע לגניבה, סיוע להחזקת

מכשירי פריצה והסעת שב"ח. בית המשפט השלום גזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי ושמונה חודשי פסילה. כבוד השופט ציין, לגבי העונש הראוי למסייע, את הדברים הבאים:

"ככלל, ראוי הוא שעונשו של המסייע יהיה קל יותר מן העונש שנגזר על המבצע העיקרי של אותה עבירה. אף ראוי, כי בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של המסייע, יעמיד בית המשפט לנגד עיניו את היחס שקבע המחוקק בין עונשו של המסייע לעונשו של המבצע העיקרי. ואולם, אין מדובר בעריכת תחשיב מתמטי, ויש ליתן את הדעת לנסיבותיו של כל מקרה לגופו. עמד על כך השופט ס' ג'ובראן, באומרו:
"היחס שנקבע בחוק בין עונשו של המבצע העיקרי לבין עונשו של המסייע צריך על דרך הכלל להנחות את בית המשפט בגזירת הדין. יחד עם זאת, אין לומר כי מדובר ביחס שיש להקפיד על קיומו באורח דווקני ותיתכנה סטיות ממנו בשים לב לנסיבות המיוחדות של המקרה הנדון... אין המדובר בגזירה אוטומטית של מחצית העונש בעניינו של המסייע מהעונש שנגזר על המבצע העיקרי, ויש שהנסיבות הפרטיקולאריות מחייבות הטלת עונש ביחס שונה... במקרים מסוימים וקיצוניים המגלים נסיבות חריגות, אף ייתכן שיושווה העונש של המסייע לזה של המבצע העיקרי" (ע"פ 4463/12 ארנבורג נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (13.9.2012))."

16. הנאשם צעיר יליד שנת 1991, הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ועל אף שלא היה בהודאתו משום חסכון רב בזמן שיפוטי, שכן התקיימו מספר ישיבות הוכחות, מקובלת עליו טענתו לפיה רצה להודות בתיק עוד בשלביו הראשונים, אך התיק נוהל ונשמעו בו ראיות בשל עמדתו של נאשם 2.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב, גניבה מרכב, החזקת אגרופן או סכין, היזק לרכוש ועוד.

עונש מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים כפי שהוסכם כי יגזר על הנאשם הינו הולם בנסיבות העניין ואינו מבין הקלים, על כן החלטתי כי בנסיבות העניין אין להחמיר יתר על המידה בהטלת הקנס והפיצוי על הנאשם.

שיקול מוביל הנו העובדה כי נאשם היה בגדר מסייע לעבירות, שמבצעה העיקריים היו הנאשם 2 והאחר שלא אותר.

סוף דבר

17. **לאור כל האמור לעיל, אני מכבדת את הסדר הטיעון אלו הגיעו הצדדים בעניין תקופת מאסרו של הנאשם וקובעת את עונשו כדלקמן:**

א. 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 18.5.17 עד היום.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים החל מיום שחרורו על העבירות בהן הורשע.

ג. קנס על סך 1500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים, וזאת ב-4 שיעורים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון עד יום 10.9.18 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

ד. הנאשם ישלם פיצוי על סך 2,000 ₪ למתלון עד התביעה לליאור אבין, עד תביעה מס' 5, וזאת ב-4 שיעורים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון עד יום 10.9.18 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

ה. פיצוי על סך 2,000 ₪ לנועם בן ארי, עד תביעה מס' 30, וזאת ב-4 שיעורים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון עד יום 10.9.18 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד למועדים שלעיל, שאם לא כן יישאו הסכומים הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין ועד לתשלום המלא בפועל.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי ו/או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 11 חודשים. הסברתי לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט השלום וכי מרוץ הפסילה ימנה רק מרגע הפקדת רישיון הנהיגה. יחד עם זאת, חל עליו איסור לנהוג ברכב מנועי החל מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, הז' תמוז תשע"ח, 20 יוני 2018, במעמד הנוכחים.